

R E G É L Ő.

PESTEN csötörtökön october 1^{én} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkezői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

J á n o s h e g y. (Folytatás.)

Ott állt Mártha mesterkéltnen 's egyszerűn öltözve, szerényen és igénytelen mint a' völgyalapály ibolyája, de magos bájaival körülötte mindent felülhaladó. Kíváncsi szemmel nézé a' buzgólkodók sormenétét; hallá ajtatos éneklésöket; megtekinté áldozatvitelöket. Az egyik viaszlábat vett a' templom ajtaja előtt, 's azt az oltárnak áldozá, mert gyermeke fájós lábú vala; a' másik térden csuszá körül az oltárt bünbocsánatért; a' harmadik viaszgyertyát tűz vala védszente képe elébe, annak segedelmét kérő; a' negyedik végig csokolá az oltár lépcsőket 's oltárszegleteket, magát méltatlannak tartván az Istenhez feltekinthetni; az ötödik hazulról kezdve követ hoz vala fején, 's azt a' boldogságos szüz lábaihoz raká áldozatul; a' hatodik a' templom mécsének hoz vala olajt és bét, hogy büneit leégesse; 's így tovább kiki a' maga módja szerint. A' szép göröglány pedig feltekinté Istenéhez, 's imádva kéré, hintene világosságot és valódi erényt a' szivekbe; hintené alá szent malasztját, melly az előítéletek fátyolgőzét minél inkább ritkitaná.

Mise után kiki lehengetült a' pázsitra, 's viz beszédek, enyelgések és multságok közt költé-el a' bucsú fíját; mások valamelly rozzant czimbalom vagy fuvola hangja mellett tánczot járanak; a' hajadonok egy része enyelgő legényekkel czikkát járt; mások más-más multságokkal tölték az időt; a' szép göröglány pedig egyedül áll vala egy terepély tölgy alatt, 's örömmel mulattatá szemeit a' tarka sokaság vegyes örömein, nem sejtve, hogy rajta égő szemek legelnek, és szerelem lángja lobog elébe a' legtisztább ifiúi kebelből.

„Kicsoda az a' magányos leányka?“ kérdé egy városi uracs a' gyümölcsárusnét, kitől ez ürügy alatt némit bevásárla. — „Ő nem látszik részt venni a' falusiak multságában; bizonyára idegen lehet.“

„Ah urficskám — válaszolá neki a' gyümölcsösne — angyal az, egy megfestesesült angyal! Idegen? no persze hogy idegen. — Hát lássa urficskám, az ott fenn az erdőben lakik, ott ám az erdőben,

egy nagy-nagy szakállú emberrel; no hát apjával. De Isten tudja mifélék; se nevöket, se származásukat senki se tudja. — Messze országból jöttek, úgy mondják az emberek; 's az a' szakállós ember pap volna, no persze, mert ott a' papoknak is van feleségök, 's onnét osztán magával hozta ezt a' Mártha leányát: de mondom urfieskám, ez a' pap-Mártha egy angyal.“

A' szerelemre gyuladt ifjú keblét e' regényes-rejtvényes leírás még inkább eltöltötte azon vágygyal, hogy a' leánykával megismerkedjék. Nyájas illedelemmel közelite hozzá, vele beszédbe elegyedő. A' leányka annyi értelmet, világos észet, és szívet fejte-ki magából, 's ezt mind olly mesterkéltlen, olly természetesen 's egyszerűn, hogy az ifjú nem győzte eléggé csudálni, miképpen fejtheteki e' magány annyi jeles 's illy bájló tulajdonokat. A' lánykának is, úgy látszék, nem vala kellemetlen az ifiúnak társalkodása, és szíveik előbb, hogysem magok is észrevették volna, a' legőszhangzóbb szerelem hangjait beszélék egymással.

A' szabad természet nem tűr convenientiákat. A' lepke rózsát lát, szíve szerelemre gyulad iránta, 's a' lepke tartozkodás nélkül enyeleg kedveltével; a' reggel szele bejár hegyet és mezőt, meglátogatja a' völgyben illatozó ibolyát, 's a' reggel szele tartozkodás nélkül hull a' szűz ibolya keblére; a' berek énekese megpillant egy társmadarat, szíve szerelemmel telik-el, 's a' berek énekese tartozkodás nélkül csattantja-el szerelemittas ajkát a' társmadár ajkain. A' szabad természetben az ember is lágyabb, fesztelenebb és mesterkéltlenebb; 's a' természetszerető ifiú a' szabad természet-nevelte leánykájának már másodszori találkozásakor vallá-meg szerelmét, és a' leányka tartozkodás nélkül csattantá-el cseresznye-száját az ifiúnak lángtüzes ajkain, és a' hegykúp virágvegyes fűszálai, 's az alkony szele szerelmet suttogának; fenn pedig az égről letekintének az égnek angyalai, 's imádva dicsőíték a' világok urát, ki szerelmet teremte az ember keblébe. 's a' rokon kebelt rokon kebel ömledése által boldogítja. Az ősz főpap örülve látá az ifiú párnak ártatlan szerelmét, 's áldá Istenét, ki leányának idegen éghajlat alatt illy nemes szívet hagyta teremni.

Már e' közben régen el vala feledve az öreg archimandrita Budán az országos háborgásokkal elhalmozott Hunyadi 's Hunyadi barátjai előtt; midőn egykor kedve jött János fővezérnek számos barátjaival mulatságos vadászatra menni Buda mélyebb hegyrengetei közé. Harsogott a' kürt, pattogott az ostor, az ebek csaholának; fényes urak és Amazonoknak öltözött deli asszonyságok vidám beszélgetések 's enyelgő tréfák közt haladának; a' czifra ruhájú apró-

dok nyilakat, puskákat és dárdákat emelintének haladó uraik 's urnéik után. A' nap gyönyörű volt, 's vad annyi, mennyit a' kedvrederült vadászok csak ohajthattak.

A' nap már alkonyodóban vala, 's fáradtan és mintegy hosszú utjában kipirosodva hajolt az őt tárt karokkal váró hegyormok közé; a' csordák jóllakozva 's vidám bégetés közben tértek haza legelőjikről; 's a' munkájából haza térő munkást nyugalom-ringató csendüléssel idvezlé az esti harangszó. Csak még a' budai hegyekben lakó vadak nem nyughatának; puskadörrenések, ebek csaholása, 's kedvre kapott vadászok hahójaik által felrezenve még enyhelyre nem találhattak, 's az erdő lombjai csörtetve zördülének-meg nyomaik után. A' zaj azonban lassan-lassan itt is kevesedni kezdte; a' fáradt vadászok egymás után vissza vonulának; csak még János fővezér hibázott. Ő egy deli szarvast az erdőnek legmélyebb részébe üzött, 's annyira el vala kaptva hevétől, hogy társait, sőt még apródját is, messze maga után hagyván egészen eltűnt szemeik elől. A' nemes állat bár megsebesítve hatalmasan baktatott, 's hátra szegzett fejjel tördelé az erdők ágait; 's a' deli bajnok mindig nyomában.

„Megállj!“ kiálta most egyszerre egy durva hang, 's e' pillanatban előrohan három izmos legény a' fák sűrűjéből a' fővezért töreikkel feltartóztatók.

„„Vissza! nemtelen utonállók — kiálta a' fővezér kardját hüvelyéből előrántva — vagy legott darabokra vagdallak. Tudjátok-e, ki vagytok?“

„Zsigmond porondja! — kiálta az egyik, sárga fogait csikorgatva — 's az én foglyom“ — 's ezzel olly mozgást tett testével, mintha őt meg akarná fogni; míg az alatt a' két másik kivont törrel rohaná-meg.

A' fővezér vitézül védé magát a' gyilkosok ellen; azonban az erdei homály annyira erőt vön, hogy csak igen nehezen lehetett magát védenie szüntelen cselt hányó fogásaik ellen, 's állapotja annál veszedelmesb volt, mivel most egy negyedik is hozzájuk verődött.

„Megálljatok — kiálta ez már messzeről nem igen férjfiás hangon — engem is Czyllei küldött!“

„Hah! hát Czyllei“ kiálta a' fővezér, 's már új ellensége elébe akart rohanni; midőn nagy bámulására egyik megtámadója ezen szókkal — „átkozott! el vagyunk árulva“ halva lerogyott; 's alig hogy a' másik vissza tekintte, annak is egy suhogó nyilvessző csapott csipelyébe, úgy, hogy a' fővezér egy csapással véget vete életének; a' harmadik elinalt.

E' pillanatban ott terem az eddig még láttatlan nyilazó; a' hold első sugarát kivillantá, 's a' fővezér előtt mintegy menyei gloriától

körulsugározva állott egy gyönyörű leányka, remegő kezekkel összehajtván a' halál-ontott nyíl-ívet.

„Ki vagy te bájos alak — szállítá-meg a' fővezér — kit az ég ily véletlen szabadításomra küld?“ 's nem tudván álmoképek lenni-e körül, vagy valóban igaz az, mi körülé történik, őt gyengéden kezénél megfogá.

A' szép leányka szemérmes pirongással veté csillagszemeit a' baza bajnokára, 's lágyan, mint a' szerelmet suttogó esti szellő felelé:

„Atyám e' rengetegben lakik; tanyánk nincs tovább mintegy száz lépésnyire: de engedd-meg, hogy atyám nevét elhallgassam, engem Márthának hívnak.“

„,,S hogyan jutottam szép Mártha ahhoz, hogy gyilkosaim kezeiből mentőm légy?“ — kérde nyájasan János fővezér.

„Azt hallgassa-meg kegyed kunyhónkban“ — mondá simuló bizodalommal a' szép göröglány, 's a' bajnok mint valamely tündérerőtől vonzatva, nem tudva követé szép szabadítónéjának szellőkönnyű lépteit. *(Folytatás következik.)*

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

E s z t e r g o m. *(Folytatás.)*

Mig ezen békekötések végre hajtának, Zápolya Várda Pál esztergomi érseknek két izbeli meghasonlását bosszulni akarván, ezen esztendei nyáron Gritti Lajos vezérkedésében seregét Esztergomba küldi. Igazgatá ekkor az esztergomi várat a' spanyol születésű Liskán Tamás, mint egy ezerre menő spanyol őrseregével, kiket az érsek, tulajdon katonáin kívül Horváth Bertók vezérökkel, Ferdinand parancsolatjából ide helyezettett, maga káptalanjával Pozsonba, mint biztosb helyre, hordozkodván által. Gritti tehát a' várat és várost faltörő mozsaraival rontja, valamint hajós seregével, úgy gyalog csapatival körülállja: de azt az egyetértő Spanyolok és Magyarok vitézül védelmezik. — Midőn azonban Gritti sem ásatott aknáival, se több rendbeli megtámadó ostromával mire sem lehetne, éhséggel akará megvenni a' várat, 's lassú ostromláshoz fog. Végre Esztergom bevehetéséről minden reményét elvesztvén elcsüggedve összeszedeté minden eszközeit, és Zápolyához visszatért. 1531-ki mártiusban Solyman és Ferdinand között bizonyos békekötési pontok tétettek, mellyeknek egyike volt: hogy Esztergom várának kulesai engedelmesség bebizonyítása okául Konstantinápolba küldtessenek; melly kívánság a' Magyaroknak nem kevés gyanúra és félelemre adott okot.

Solyman 1543-ki július 20-án Pécszet elfoglalván, sebes léptekkel Esztergomba sietett. Ferdinand akaratja szerint az érsek, ki sok katonát, nagy számú cselédet, és védenczeket tartott 's nevelt udvarában, mindenestől Pozsonba költözvén, hogy a' spanyol őrsereg Musika máskép Liskán Márton vezérkedésében (ki testvére Tamás halálával vevé által a' kormányzást) annál szabadabban fölvigyázhasson. Nem sokkal előbb, mintsem a' várost megszállák a' Törökök, a' spanyol Szalamanka Ferencz két olasz csapatot vezérltet ide; ezeket követék a' Németek, kiknek két harminczas csapatját bajor születésű Mönch Ferencz vezeté. Ezen vezérek a' veszély előtt kevélyek, és az ellenségnek hiú megvetőji voltak elannyira, hogy nyilván merék mondani, ha a' török, és romai császár ellenök összetett erővel támadná is meg a' várat, mit sem félnének; 's ámbár mindössze csak 1600 gyalogból állottak, nagy bátorsággal várták mindnyájan az ellenséget. De midőn a' Törökök érkeztek, és sánczokat hányván minden részről, rónát, hegyet, völgyet, szőlőket fölállított sátoraikkal elfoglánának, és szemök látára szépen elrendelt hajóikkal kikötnének, mindnyájan elcsüggedve a' kétséges kimeneteltől keveset reménylének. Minekelőtte Solyman a' nagy sereggel, és ágyúkkal érkezett volna, nem volt még annyira körülvéve a' vár, hogy Ungnad János majd 600 katonájával, pénzzel, eleséggel, és puskaporral Komáromból hajón ide jöven övéihez szerencsésen ne mehetett volna, mi a' megszállottakat igen bátoritá és vigasztalá. — Ezen pontban mieink a' várból kirohánván, a' gondatlanul sánczoló Törökök között igen nagy zavart okoztak megtámadásukkal, és sokat meg is öltek. Másnap megérkezék Solyman, 's Esztergomot erősen körülvéttetvén a' vár föladását kéri, és a' megtagadóknak végveszélyt izen; de Liskán, míg övéivel élni fog, annak megtartását válaszolá. Mig a' követek a' várban mulatának, ágyújikat a' Törökök a' vár ellenében álló szent Tamás hegyére vitették-föl. Mieink az ellenség ezen munkájának végbevitelét gátoló ágyújuk kisütögetésével a' Törököknek igen nagy kárt okoztak. Azonban Liskán és Szalamanka a' külvárosi erősségekben és a' nagy városban nem bizván, magokat a' várba vonták. A' várbeli őrsereg az ellenségnek háromszori megtámadását vissza nyomván, a' török hajósereget is megszalasztotta. A' pogányok nem sokára a' vizivári tornyot lerontván, a' várat berohanással igyekeznek bevenni: de hétszer megújított ütközet után a' mieink elkergetik, 's új erővel a' vizi torony csatornáján kirohánván, némeilyeket elűznek, sokakat a' bástya alatt megölnék, 's hirtelen a' hajókra ütven, ezekből 13-at elmerítenek. Ámbár pedig a' mieink ennyi győzedelmnek örvendének, mivel még is többeket elvesztvén

katonájikból, igen megkevesedtek, se segítségre reményök nem volt, elcsüggedni és életök fenntartásáról gondolkodni kezdenek: 's mint-hogy a' pogányok a' vár rontásától meg nem szüntek, Massa János olasz zászlótartó, vezérok tanácslása nélkül, föladja a' várat.

(Folytatás következik.)

K Ü L Ö N F É L E.

Kuntschütz uradalom lotteriájának harmadik 's utolsó sorshuzása sept. 22-kén menvén véghez, a' fő nyertesek ezek voltak: 97.422 nyeré az uradalmat — 32.629 nyert 20.000 ftot; 17.005 — 10.000 ft. — 49.849 — 5.000 ft. — 48.619 — 2.000 ftot.

Somogyi enyelgések. (Végzet.)

7) G. úr egy determinált Törökianus, ki az új szokás, vagy szó-nak hallására magán kívül ragadtatott, igen koros és rút feleséget vön házi keresztjének. „Ha már keserű adagot, mért nem cukorral behintve!“ kérdé egy elméncz. „„Mert G. ur a' neologusok daczára meg akarja mutatni, hogy megmarad a' réginel““ lön a' válasz.

8) J. urnak éppen eltemették legkedvesebb fiját. Az elkeseredett atya megköszöné a' halottvivőknek fáradságukat. „Kötelességünk, vi-azonza egyik, csak tessék másszor is parancsolni.“

9) Az N-i ezere d öszvejövedele (Concentrirung) alkalmával O. ügyész tréfásan inté-meg szomszédját, hogy szép feleségét szemmel tartsa. „Én jót állok Lizámról, — monda a' felindult, — és mind hitvány ember az, ki azt nem teheti.“ — „Lassan, bátyám! lassan; a' katonák között igen sok derék emberek““ — „Ej mit! — közben vág a' mindig jobban felhevülő szomszéd — az én feleségem soha se szerette a' derék embereket.“

Pannonia gőz-hajón talált külön-cz. Nem régiben Pestről Pozsonba utazván a' gőzhajón, mellyen két napot és egy éjt tölték, itt egy külföldi tudóst vettünk észre, kinek azon különös tulajdonsága volt, hogy nappal és éjjel, midőn a' pamlagon heverészne és aludnék, ugy ebéd és vacsora evés közben is kettős szemüvegét használá: ellenben olvasás alkalmával azt mindenkor letette, és több óráig folyvást forgatta könyveit szemüveg nélkül. Kinek ebbeli ritka tulajdonsága az utazó társaságnak nem kevés tréfát és mulatságot szerzett.

Edmund király halála. Különös módon történt Edmund angol király halála. 945-ik esztendőben Leof hires rabló egy lakoma alkalmával, mellyet a' király a' kenti sz. Ágoston tiszteletére adott, a' vendégek közé ült a' király asztalához. Ez őt észrevevén parancsolá pohárnokának, hogy a' szemtelent utasítsa-el: de ez most sem akarván engedelmeskedni, a' király maga rohant oda és haját megragadván őt földre terité: de míg birkozva fölötte feküdt, attól gyilok által agyon-szuratott. Csak most vagdalták a' jelen voltak darabokra a' gonoszte-vőt.

K. S.

Fogadások. Az Angolok fogadás vágya egész világon ismeretes. Ha két kutya az utszán összemarakodik, legott körül állják őket a'

fogadni kívánók, mint Parisban körülvesz a kíváncsi nép egy kalandozó escamoteurt. Minap valamelly medvehajcsár ment keresztül a Worcesteri utszán medvéjével és majmával. Egy arra menő mészáros megszólítja őt, 's kutyája és a medve közötti viadalt ajánl neki. A medvehajcsár megegyezett benne, 's a szelindek nagy bátorságot és dühösséget mutatott. A majom, melly gazdájának vállain ül vala, nem tűrhethén sokáig a viadalt a medve hátára ugrott, 's ezt védelmezni segíté; de gazdája őt visszahívá, 's a veszekedők szétváltak. — „Felette kár — monda a mészáros káromkodva — hogy amaz a majmot visszahívá! — szelindekem a kis férget egyszerre elnyelte volna!“ — A medvetulajdonos megsértve érezvén magát: „„Akarja kegyed — ugymond — hogy vivjanak?“ — „Kicsoda, az én szelindekem 's a majom? Három guineát teszek egyre, hogy a majom tíz perc alatt oda van.“ — De a medvehajcsár fogadott olly feltétel alatt, hogy a majomnak szabad legyen kétlábnyi hosszú bottal megjelenni a csatatéren. Idő és hely meghatároztatott, 's más nap számos kíváncsiak gyülekeztek össze a különös viadal megnézésére. A kutya eljött urával, 's a mészáros kaczagva kére váltság-elengedést a majom haláláért, melly háromszor kisebb volt a szelindeknél. Most a medvetulajdonos kétlábnyi bottal elővona zsebéből, azt a majomnak adá mondván: „Vedd ezt Jakab! latod ezen ebet? vigyázz magadra fiacskám!“ — A mészáros ezen szókkal: „„Uszú, nyeld-el őt!““ ereszté neki a szelindeket, melly dühösen rohant a kis állatra. De ez ügyesen egy szökést tesz a legegőben, 's a kutya hátára esvén abba olly erősen belé kapaszkodott, hogy a kutyának lehetetlen volt őt megharapni. Majd fogaival torkon kapá a nagy szelindeket, 's baljával egyik fülét megragadá, és a fejét fölfelé csavaritván elkezdé a bottal ellenfelének száját ütni, úgy hogy a szelindek hangos nyivogásra fakadna fájdalmában, 's bizonyára halálig ütötte volna, ha a mészáros kegyelmet nem kér vala kutyájának, igérvén hogy a fogadást megfizeti.

Andalodás. Egykor Kant, ama híres philosophus, estve egyik barátjával társaságba mene. Holdvilág volt, 's a palánk-karók hosszas árnyékot vetettek utjába. Gondolkodásába elmerülvén Kant egyszerre megállapodék, 's tünődni kezdé. — Barátja, ki más ok végett vélte őt hátramaradottnak, utját folytatá, 's egyszer csak hallja Kantnak ugrádozását. E' különösségre megállván barátja, kérdi őt: honnét duzzadt olly jó kedve? Ekkor vette észre magát; hogy a karók árnyékát ugrálta által, mellyeket ő mindannyi tócskáknak tartott.

Munkácsi G. Pál

Erős indulatok. Hogy az erős indulatok p. o. harag, 's az erős vágyódás, millyen az ételre, italra, becsületre, a hazaszeretetre való, tulajdon orvosló szere a képzelődésbeli betegségeknek: akár ezer példával megbizonyíthatnám. — De mivel az anthropológiában is fordultak már elő, elégedjünk meg ezzel. Jenai tudakos professor Weigel barátja azt képzelte magában, hogy ő kakassá vált, 's azért kukorikolt is. — Ezen barátja szerencsétlenségében nagy részt vett Weigel. Egyszer midőn éppen rajta töprenkedik, oda jó a szerencsétlen; ő tetteteli elmerültét a nagy számvetésbe. Látván e' mély elmerültét, nem akarván zaklatni, magára hagyja a professort. Máskor megláto.

gatván ismét hasonló elmerülésben leli a' professort; ekkor már nem tarthatá magát, hogy meg ne kérdezné, min történé anyira fejét? Mint egy kénytetve monda Weigel: azt akarom kiszámlálni — ugymond — hogy a' kakassá vált emberek mikor változnak ismét vissza. Ezen szavának, benne helyezett bizodalmánál fogva, olly nagy benyomatja lett a' szerencsétlenül, hogy hevesen kérdené: „no's mikor?” — 63 nap, 5 óra, és 4 pillantat mulva. Ehez képest a' tébolygó kevés idő mulva helyre jött. — Philodotus dr. egy olly beteget, kit az a' képzelődés bántott, hogy nincs feje, arval gyógyított meg, hogy egy ólom kalapot csináltatott neki, mellynek erős benyomatja foganatos leve. — Egy tudós professor pedig, ki a' sok ülés által annyira elgyengíté lábát, hogy azt szalma szárnak képzelné, azon boszúságában tért magához, hogy szolgálója mérgében laba szárát meg meré ütni, 's utána ugrott, hogy jól megzuhálja értte, 's észre vette, hogy birják lábai. Egy Hypochondristát meg azon boszankodása gyógyított meg, a' mint hallá, miként kelet-kelt Luther Márton a' pápa ellen.

Van Swieten után: Munkácsi G. Pál.

Felcséség-praenumeratio. A' Buschmanoknál a' leány közönségesen már hetedik évében jegyeztetik-el; t. i. azon férjfi, ki őt elvenni szándékozik, a' leány szülőjét eleve értesíti szándékáról, nehogy valamelly más kérőnek eligérjék; 's mivel ezen országban közönségesen mindegyik férjfi egy második asszonyt is szokott elvenni, mihelyt az első öregedni kezd, úgy talán ezen előrelétfoglalás szükséges is minden további perlekedések elkerülésére. Illy lefoglalás után mintegy három négy év mulva a' leány felcseréli szülőjének lakát vőlegényével. Ezen házasságok, mellyek nem egyebek kereskedésnél, csak a' menyasszony szülőjei vagy rokonai közt köttetnek-meg; a' házasodni akaró férjfi csak egy bórzsákot, vagy egyéb ennek értéket megütő tárgyat küld a' leány szülőjeinek. Ha ezek az ajándékot elfogadják, akkor a' házasság ellenmondhatlanul meg van kötve.

Nevezetes character-vonás. Bebizonyodott 's valódi dolog, hogy azon skót mezeigazda, ki Károly királyt a' culodeni harc után magánál rejtve tartotta, 's a' király fejére díjúl kitett 30.000 fontsterlingnek ellene állott, és királyát el nem árulá, későbbben egy tehénlopás végett bevádoltatott, 's fel is akasztatott.

C s e r e r e j t v é n y.

5. 4. 1. Láthat'd ebben a' házakat.
2. 1. 4. 5. Árul sok szép tárgyakat.
3. 4. 5. 2. 1. Gőgös lánykától kapod.
1. 2. 3. Halva bíborszínben láthatod.
3. 2. 1. Mondod ezt, ha veszély ére,
3. 4. 5. Nyájnak dísze és vezére.
1. 2. 3. 4. 5. Honunk egyik szént vidéke,

Rajta volt ősid gyűlése.

Garay Alajos.

Előbbi rejtvény: Kupa.

Kérelem. Végére járván esztendőnk 3-dik negyede, a' fertály évi előfizetők méltóztassanak további rendeléseiket megtenni.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uci utza 612.